Obecz Lhota pod Horzicz Kama
Obecz Augerdecz
Obecz Swetla

Lhotecký Občasník

Nepravidelná tiskovina o životě v naší obci | ročník 4 | léto 2021 | číslo 9

O obsahu a charakteru

Občasník vyjadřuje pouze skutečnosti a informace získané na reálném základě. Mapuje události v obci a jejího blízkého okolí. Je apolitický a maximálně vyvážený. Neobsahuje žádnou reklamu a nikdy nebude. Je nedílnou přílohou kroniky obce. Obsah lze volně šířit a citovat za předpokladu, že bude uveden zdroj a autor.

Úspěšná dotace na rozšíření hřiště
Strana 2-3

Tip na procházku k větrnické "Koldovce"
Strana 3

Paní krámská Věra Vítová u nás prodává již 25 let, přečtěte si rozhovor s ní.
Strana 4-5

Přehled drobných investic v obci

Plán akcí na zbytek roku

Kusé zprávy
Strana 6

Příběhy jednoho starého domu - č. p. 33

Citace z obecních kronik
Strana 7

Velikonoce 2021 obrazem
Strana 8

Dobrý den, vážení a milí spoluobčané...

Dobrý den, vážení a milí spoluobčané. S postupným rozvolňováním se vrací společenský a kulturní život v našich obcí do starých kolejích a jsem za to moc ráda. Měli jsme po dlouhé přestávce první větší akci, a to byl v sobotu 17.7.2021 sportovně kulturní den, který probíhal dopoledním programem 3. ročníku Sranda-triatlonu, odpoledním posezením s opékáním čuníka a večer letním kinem „Příliš osobní známost“. Počasí nám přálo a akce se vydařila po všech stránkách. Tímto bych chtěla poděkovat všem, kteří nám pomáhali a Vám ostatním za hojnou účast i podporu.
Konečně jsme se dočkali a po úspěšném udělení dotace na hřiště jsme začali s realizací herních prvků, kde by vše mělo být hotové v průběhu měsíce srpna, aby si to děti ještě stihly pořádně užít (více o tom dále v listu). V září započneme realizaci výstavby chodníku okolo obecního úřadu ve Lhotě pod Hořičkami a opravu chodníku naproti u rybníčku.
V Újezdci je v plném běhu projektová příprava na vybudování chodníku, který povede po celé délce obce podél silnice Hořičky-Chvalkovice. Tady máme naplánované, získat platné stavební povolení ještě do konce roku 2021 a začali s realizací na jaře příštího roku. Zároveň je zadána projektová příprava na prodloužení veřejného osvětlení k restauraci Větrník, aby všichni viděli na cestu a ve zdraví dorazili domů po návštěvě nově otevřené restaurace, kterou má nyní ve vlastnictví obec Vestec.
Dalším projektem, který je ve fázi legislativní přípravy, je ve Světlé – kompletní rekonstrukce veřejného osvětlení v celé obci. Čekáme i na souběh s ČEZ-distribucí, která bude ukládat své vedení do země. Stavební realizaci předpokládáme v první polovině roku 2022. S tím souvisí oprava rozkopaných místních komunikací právě po pokládce elektrického vedení. Zastupitelstvo obce ještě schválilo záměr a vyčlenilo peníze na kompletní restaurátorské práce křížků jak u zbrojnice na návsi, tak i nahoře u zastávky.
Naším cílem je, abychom měli všechny tři vesničky hezké, čisté, a aby se nám tu všem krásně žilo.

P.S.: Loni jsme měli naplánovaný výlet pro naše seniory do Prahy, ale bohužel s ohledem na epidemiologickou situaci to nebylo možné, tak bychom to chtěli letos napravit. Nabízíme nový termín - 27. 9. 2021, tak si udělejte rezervaci ve vašich kalendářích a společně vyrazíme.

Nezapomeňte ještě na další akce...

1. srpna - cyklovýlet pro zájemce z Masarykovy chaty domů.

28. srpna - již tradiční rybářské závody o Lhoteckého pstruha na našem rybníčku Prádlo.

18. září - nebude chybět ani Lhotecké posvícení.

27. září - výlet do Prahy s prohlídkou Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

A každý pátek sousedské posezení na hřišti. Otevřeno je od 17.00 hodin a občas se dočkáte i hudebně-kulturního představení.

...

Sledujte Facebook, web, vývěsky a poslouchejte náš rozhlas, kde se dozvíte bližší informace.

Dále pak samozřejmě chystáme na konec roku nadílku Mikuláše, setkání seniorů a určitě proběhnou na našem hřišti nějaké další kulturní akce menšího rozsahu.

...

https://www.lhotapodhorickami.cz

https://www.facebook.com/lhotapodhorickami

Plánované rozšíření hřiště bylo spojeno s významným dotačním úspěchem

Naše malé a útulné hřiště má prostory k vyžití pro nejmenší děti v podobě dětských prvků jako jsou prolézačky, skluzavky či houpačky. Také starší občané mají zde svůj koutek v podobě zastřešeného posezení pro pořádání různých sešlostí. Nakonec i kolektivy se mohou vyřádit na samotné sportovní ploše, která je přizpůsobená pro tenis, nohejbal, basketbal, volejbal a v neposlední řadě pro malou kopanou. Zastupitelé však řešili to, jak vyjít vstříc i dětem středního věku a dorůstající mládeži. Tak vznikl nápad na rozšíření stávajícího areálu o prvky posilovací, lezecké a jiné, které ocení zejména teenageři. Pro takové hřiště se užívá moderní pojem "workoutové sportoviště."

Starostka oslovila několik firem, které by se mohly na rozšíření podílet, ale hlavně proto, abychom měli vůbec představu, jaké jsou možnosti rozšíření v našich podmínkách. Tato západní „přístavba“ bude obsahovat: lanovku „áčkové“ konstrukce dlouhou 20 m s nástupištěm; workoutová sestavu; trampolínu do země 1,5x3,2m; čtyřmetrovou lanovou pyramidu; kolotoč na sezení o průměru 1,8 m; řetězovou houpačku typu hnízdo a tzv. stezku odvahy. Součástí bude samozřejmě i zabetonovaná lavička, stylový odpadkový koš a informační cedule s provozním řádem. Realizace je naplánovaná na dobu mezi 2. srpnem a nejpozději 30. listopadem letošního roku.

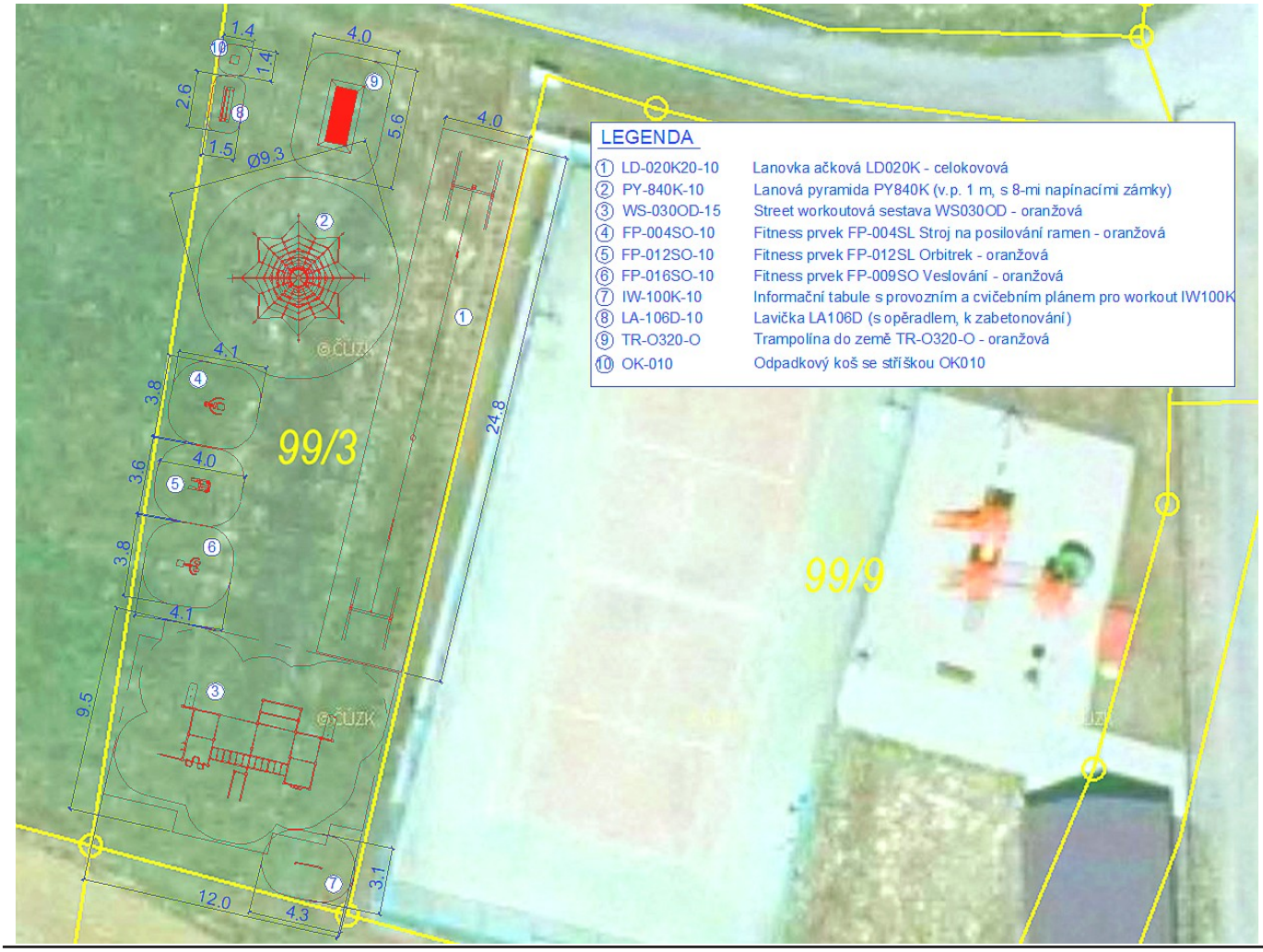
To hlavní nás teprve čekalo – financování. Sportovní prvky podobného typu podléhají přísným bezpečnostním předpisům a musí být certifikované. I proto jsou poměrně drahé. Po prohlédnutí katalogů zastupitelé vybrali několik prvků, které by se hodily, a hlavně by se vešly do plánovaného rozpočtu na tuto investici. Ta byla jeden milion korun! Nakonec projekt stanovil celkové náklady na zbudování ve výši 1,033.122,-Kč.

Starostka obce Darina Kricnarová využila svých zkušeností ke získání alespoň části investice ve formě dotace. Celé její úsilí bylo zakončeno obrovským úspěchem, kdy se podařilo získat celých 80% nákladů zpět do obecního rozpočtu!

Starostka podala žádost o dotaci na podzim loňského roku a na její výsledek jsme si museli počkat až do června. Mezitím se stihla projektová část, zajištění pozemku pro stavbu, za což patří dík také p. Boekhoutovi, který nám pozemek pro rozšíření hřiště nechal prakticky "za korunu." Pak musela proběhnout také veřejná soutěž na dodavatele prvků ve formě stavby „na klíč“. Do soutěže se přihlásily tři subjekty, přičemž hlavním kritériem výběru byla cena. Otevírání obálek proběhlo 8. června v Hradci Králové v sídle společnosti, která nám zajišťovala technicko-legislativní podporu dotační přihlášky. Dále byli přítomni starostka Darina Kricnarová, místostarosta Jiří Hanuš a zastupitel - předseda finančního výboru obce Petr Bibrle. Po otevření obálek nebylo ani nutné přihlížet k dalším kritériím výběru, neboť nejnižší cenu nabídla firma Bonita, s níž již máme zkušenosti právě se stavbou první části našeho hřiště.

Na závěr ještě dlužím detail o získané dotaci. Jednalo se o dotační titul „Podpora, budování a obnovy míst aktivního a pasivního odpočinku“ z programu Podpora obnovy a rozvoje venkova Ministerstva pro místní rozvoj. Jak už jsem výše napsal, získali jsme opravdu významnou část peněz, a to 826.497,-Kč.

Tip na procházku - Koldovka u Větrníku

Když už jsme na hřišti a chtěli byste se projít a něco zajímavého vidět, můžete vyrazit k tajemnému vstupu do podzemní štoly, která vede až na náchodský zámek. Místní o ní povídají jako o "Koldovce" a údajně měla propojovat náchodský zámek s tím chvalkovickým.

Takže se vydejme od hřiště směrem k lesu, seběhneme ke kapličce, u níž se přebrodíme na větrnickou stranu a musíme vystoupat příkrý kopec až na vrchol. Místopisně se tomu místu říká "Na skále". V horní části lesa jsou patrné jámy, v jedné z nichž je vstup do podzemí. Dnes již nežijící pan Jindřich Vik st. (svého času Větrník č.p. 15) dokonce podnikl výzkum této štoly s baterkou a lanem, ovšem výsledek neznáme. Už je to více než 30 let. Proč se tomu místu říká mezi místními Koldovka nevíme, snad jako analogie ke Koldovce u České Skalice nebo snad proto, že byla štola vyražena v době, kdy náchodskému zámku vévodil Kolda ze Žampachu? Povídačky jsou to sice hezké, ale vysvětlení mám logičtější. Podle výpisu z katastru nemovitostí, knihovní vložky 114 listiny vlastníků rolnické usedlosti Větrník č. p . 7 na straně 373 je pozemek číslo 751 katastrálního území Vestec veden jako kamenný lom. Zápis je platný ke dni 18.2.1854. Zde byl tedy lámán kámen patrně pro větrnické stavby, poté byl lom zasypán a následným sedáním zásypu vznikaly různé dutiny a "jeskyně", které mohly evokovat existenci staré štoly.

Záhada je sice vyřešena, přišli jsme ale o jedno tajemno. Nicméně výlet to byl krásný do hezkého zákoutí nedaleko od našeho domova.

Na císařském otisku z roku 1840 vlevo je oranžově označena kaplička, fialově "Koldovka", vpravo je aktuální snímek místa (vchod do štoly zcela dole).

Již 25 let prodává v našem obecním krámku paní Věra Vítová

Čtvrtstoletí můžete potkávat v našem obecním krámě jednu a tu samou prodavačku. Pro někoho pouhých 25 let, pro jiného věčný inventář naší obce. Šestkrát se měnilo vedení obce, přesto stále prodává paní Vítová v našem krámečku veškeré zboží, které je potřeba. Od rohlíku přes salámy, paštiky, sirupy, pivo-limo-víno, až po drogistické zboží či drobné domácí potřeby.
K příležitosti takového jubilea jsme do krámu zašli nejen na kus řeči, ale i pogratulovat s kytičkou.

Nejste zdejší, co Vás do naší vesničky zaválo?
No, tak opravdu velkou náhodou. Rozhodně to zpočátku ani nevypadalo, že bych tu měla tak dlouho zůstat. Ale náhody se dějí a teď tu stojím.
Tak tedy co jste dělala před tímto povoláním?
Prakticky totéž. Byla jsem takovou tou kantýnskou/svačinářkou v jedné nejmenované fabrice, takže přechod na klasickou prodavačku nebyl problém. Po převratu nás totiž všechny vyházeli. To už jsem byla i ve skladu.
A tak hledání nového zaměstnání…
Ano, musela jsem si hledat práci. Úplnou náhodou jsem se potkala s jednou svou známou, která byla současně i známou zdejšího starosty pana Milana Andreovského. A když jsem si postěžovala, jak s námi zatočili a všechno to okolo, co probíhalo s likvidací fabriky, kde jsem byla už inventářem, tak mně povídá: „Hele, ty jsi dělala v kantýně, ne? Ten můj švagr dělá starostu a hledají krámskou…“
Musela jste se přihlásit do výběrového řízení, nebo jste jen tak zavolala?
Kdo komu volal už si nepamatuji, možná se o mě pobavili spolu sami. Starosta ale pak jednoho dne poté zavolal do fabriky, že chce k telefonu paní Vítovou… a už to mělo rychlý spád.
Měli jste nějaké vstupní povídání a obhlídku „terénu“?
Ano, jela jsem do Lhoty, ale když jsem viděla to prostředí, kam bych šla (původní krám v přízemí západní části budovy obecního úřadu), tak jsem řekla, že tady tedy ne… A hodila jsem to za hlavu.
No, ale ve fabrice jste nemohla zůstat, tohle jste nechtěla, tak co dál?
U nás v Hajnici byl k mání krámek, tak jsem si myslela, že bych do toho šla. Ale tehdy milion korun bylo moc peněz, no tak jsem se zase vrátila k myšlence Lhoty.
Tehdy tu byla prodejna Jednoty, ale uzavřená, starosta potřeboval nějaké místo pro obchod, ale ta špeluňka…. No…
Vy mě napínáte!
No, pak přišla za mnou sestra a řekla: „Ty, tak to vezmi jen na zkoušku.“ A já na ni dala a byla to vlastně zkouška na 25 let…
Zaječí úmysly jste nikdy neměla?
No při odchodu z fabriky mně přemlouvali, abych zůstala, že něco pro mě určitě najdou, ale já byla tak nazlobená, že jsem si postavila hlavu. Pak se i za mnou byli ve Lhotě podívat, kroutili hlavou a napomínali, že v zimě jezdit takové dálky denně, že to nebude jednoduché.

Kolikpak jste asi najezdila kilometrů z domu do Lhoty za tu dobu?
No, počítejte, jedna cesta 15km. To bude téměř čtvrt milionu.
Bylo období, kdy byste s tím sekla?
Mnohokrát… mnohokrát. Pak přišel důchod a já si říkala, že se na to definitivně vykašlu, budu si užívat. Ale bohužel důchody nejsou pro nás obyčejné extra vysoké. Nezbylo nic jiného, než to, že si budu v krámě nadále přivydělávat.
Doufáme, že ale ještě přivýdělek potřebujete a budete s námi dlouho.
Dnes bych mohla skončit kdykoliv, ale obec je ke mně strašně hodná, nemůžu si vynachválit přístup zastupitelstva, a hlavně paní starostky Dariny Kricnarové. Jinde se to takhle nebere. Jsou vesnice, kde obchod a podobné služby vůbec nepodporují.
Naopak máte vzpomínky anebo myšlenky na to, že jste ráda, že jste tu?
Ano, někdy ano, a to hlavně pro to, že jsem spokojená s tím, že cítím, že jsem pro lidi nepostradatelná, potřebují mě. A pokud ráno vstanete s myšlenkou, že vás někdo potřebuje, tak to je to krásné…Až už vás nikdo potřebovat nebude, nebo vás nebude chtít oslovit… tak to je konec.
Dostáváte nějaké velké objednávky například od chalupářů?
Ne, to vůbec. Ale to není tím, že bych se tomu bránila ale tím, že prostě tady mám všechno, co potřebují. A už to vědí, jsou na to zvyklí, tak jdou najisto.
Máte nějaké koníčky? Tohle vás musí hodně omezovat.
No vidíte, tohle je můj koníček. A já měla v životě to štěstí, že dělám, co je mým koníčkem. Ať to bylo ve fabrice, nebo i tady. Proto nekoukám na čas, na hodiny.

Prodejní doba obecního krámku:

Pondělí:	7:30-11:00 // 14:00-16:00
Úterý:	zavřeno
Středa:	7:30-12:00
Čtvrtek:	7:30-12:00 // 14:00-16:00
Pátek	7:30-12:00 // 14:00-16:00
Sobota:	8:00-11:00
Neděle:	zavřeno

Co děláte, když lidi nejdou, nepřepadne Vás nuda?
Čtu. A očumuji krám, to, jestli je všechno tam, kde má být. A očumuji venku, kde se co šustne, ale to tam nepište (smích).
Měla jste někdy plno, narváno?
I takové dny byly. Většino v dobách ještě starých důchodců, bohužel už poumírali. Ale to chodili opravdu pořád. A byly i chvíle, že vím, jak vypadá fronta do krámu ve lhoteckém podání… Protože jsem měla pouze 6 košíků (opět smích).
A co pravidelní zákazníky?
Ano, jsou tady tací, co chodí opravdu denně… Denně! Jsem za ně ráda, nebudu jmenovat, ale jsou tu na mou duši pravidelně. Mohlo by jich být více, ale chápu dnešní dobu. Rozumím tomu, že po cestě ze zaměstnání mají mladí lidé větší a pohodlnější možnosti.
Něco v sortimentu nemáte, co bylo požadováno zákazníky třeba i opakovaně?
Ne! Starám se o zákazníky, jak nejlépe umím. A i kdyby chtěli třeba obyčejné sirky, tak je budu mít.
Přání?
Zdraví… to je to hlavní. No… pak… Jo – vymalovat by se mohlo...

Děkuji za rozhovor a přeji do dalších let hlavně zdraví a přízeň zákazníků, dodavatelů i Zastupitelstva obce.

Místostarosta obce Jiří Hanuš předal paní Věře Vítové kytičku a starostka Darina Kricnarová přidala příjemný věcný dar věnovaný obcí Lhota pod Hořičkami.

Za obecním domem č. p. 55 docházelo k prosakování vlhkosti do přízemních místností. Nechali jsme proto zeminu odtěžit a vytvořit cirkulační prostoru pro lepší odvětrávání zdiva.

Ve Světlé na malé točně u rozcestí na Pohodlí jsme se rozhodli umístit stejný altánek jako máme v Újezdci. Pohyb turistů, cyklistů a jiných návštěvníků je dosti čilý, takže bylo vhodné umístit podobnou stavbu i zde. Snad se bude líbit i místním.

Nechali jsme zrekonstruovat střechu nad garážemi za obecním úřadem. Zdejším nájemcům, ale i do obecní kóje už zatékalo.

V Újezdci nebyla zastávka autobusu v dobrém stavu. I zde jsme nechali vyměnit střešní krytinu a nové podhledy.

Nebezpečné stromy, ale i ozdravný prořez některých stromů už byl nutný. Vlevo "čistka" ve Lhotě, dole ořezané lípy ve Světlé.

Společenská kronika:

Ještě nám v minulém čísle vypado jedno narození díťátka:

14. září 2020 se narodila Martina Rosková ze Lhoty

Od minulé kontroly stavu obyvatel před vydáním Občasníku č. 8 jsem zjistil, že se narodila jedna osoba, 3 obyvatelé zemřeli a odstěhovalo se 22 lidí (zčásti obyvatelé registrovaní na obecním úřadě nebo zde trvale nepobývající). V současné době žije v obci 291 obyvatel.

Na obecních účtech máme:

Komerční účet: 10,142.000,- Kč

Účet ČNB: 1,300.000,-Kč

Příběhy jedno starého domu - Lhota č. p. 33

První snímek ukazuje stavení č. p. 33 přesně 7. 5. 1967, fotka druhá je z loňska. (Za poskytnutí snímku č. 1 děkuji paní Kožené)

Přestože je stavení poměrně v centru obce, v robotních seznamech (18. století) neexistuje. To tedy znamená, že ještě pravděpodobně nestálo jako obytné, ale mohlo již zde být nějaké hospodářské zařízení nebo salaš/chlív. O století později se však už v mapách objevuje téměř v totožné podobě jako dnes. V roce 1840 zde bydlel Josef Šváb a podle tehdejšího katastrálního značení to byla budova spalná, tedy ještě roubené stavení.
Na konci 19. století nám naše kroniky uvádí jako majitele Františka Morávka (to se psal rok 1897).
Pak se rod Morávků na této adrese neuvádí. Je možné, že jiná příjmení jsou důsledkem svateb ženské větve, přičemž si ale tento poměrně slavný rod obce Lhota pod Hořičkami vlastnictví udržoval. Více by přineslo spíše genealogické (rodopisné) bádání rodiny Morávků. V letech 1907–11 je zde pekař Karel Celba z Třebešova, poté vdova po něm - Marie Celbová (1911-1912).
A pak se Morávkové vrací, neboť kronika obce z pera učitele Vejnara hovoří k roku 1919 o majiteli Františku Morávkovi. Rolník a dokonce hospodský. Pohostinská činnost se zde udržela až do padesátých let minulého století. Majitelem stavení byl v letech 1937-1951 hospodský Josef Morávek. Dnes je domek v majetku pana Miroslava Jiráska.

Citace z obecních kronik aneb co trápilo naše občany před sto lety

I citace z obecních kronik pro toto vydání Občasníku na tuto stranu logicky patří, neboť má souvislost se stavením č. p. 33 alespoň částečně. Vybrané řádky pochází ze lhotecké školní kroniky. To byl tehdy v konkurzu na řídícího pana učitele zdejší školy přesně před sto lety vybrán Karel Tuček původem ze Slatiny nad Úpou. Jelikož se nikdo jiný nepřihlásil, místo dostal automaticky. Kronikář nám bohužel už nevysvětlil, proč se netěšil všeobecnému respektu, nebo proč si nezískal oblibu veřejnosti, jak to obvykle v té době u učitelů bývalo. Tehdy platilo, že starosta obce je současně i předseda školní rady. Po volbách v roce 1919 jím byl Josef Petira.

Při přijímání do školy počínal si pan předseda místní školní rady demagogicky, správci školy vyhrožoval passivní resistencí a konečně odmítl zúčastniti se při tomto aktu a odešel. Načež jej zastupoval člen m. š. r. pan František Morávek, hostinský č. p. 33. Ježto budova školní s příslušenstvím, jmenovitě byt správce školy, vyžadoval četných oprav, svolána byla schůze místní školní rady dne 16. května. Při ní člen m. š. r. pan Vik prohlásil, že žádných oprav ve školní budově konati se nebude, ježto správce školy byl ustanoven proti vůli občanstva. Po dlouhém jednání povolena oprava kamen a kliky…

(SOkA Náchod - Památní kniha jednotřídní obecné školy ve Lhotě pod Hořičkami 1897-1922, různí zapisovatelé)

Ohlédnutí za svátky jara v naší vesnici

